

Sygn. akt III U 1198/13

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Przemyślu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym :

Przewodniczący: SSO Józef Pawłowski

Protokolant: st. sekr. sądowy Ewelina Kowalska

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2013 r. w Przemyślu

na rozprawie

sprawy B. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.

o świadczenie przedemerytalne

na skutek odwołania B. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R.

z dnia 6 sierpnia 2013 r., **znak:** SP2- (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje wnioskodawczyni B. P. prawo do świadczenia przedemerytalnego w ustawowej wysokości począwszy od dnia 25 maja 2013 r.

Sygn. akt III U 1198/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 22 października 2013 r.

Decyzją z dnia 6 sierpnia 2013 r. znak: SP2- (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił wnioskodawczyni B. P. prawa do świadczenia przedemerytalnego.

W podstawie prawnej powołano ustawę z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2004 r. Nr 120, poz. 1252).

W uzasadnieniu odwołując się do treści art. 2 ww. ustawy wskazano, że odmawia się prawa do świadczenia przedemerytalnego, ponieważ wnioskodawczyni nie spełniła warunków, tj. na dzień rozwiązania stosunku pracy - 31 października 2012 r. nie udowodniła wymaganego okresu ubezpieczenia 30 lat, a jedynie 27 lat, 10 miesięcy i 25 dni. Poinformowano, że do stażu pracy nie został zaliczony okres pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od 1 lipca 1977 r. do 5 lipca 1982 r. ze względu na brak zaświadczenia, że rodzice opłacali składki na (...) oraz okresy pracy nakładczej: (...) – brak zarobków, (...), (...), 1-2/1979, (...), 9-10/1979, 3-4/1980 – brak 1/2 minimalnego wynagrodzenia, (...), (...), (...), 5-6/1980 – brak zarobków.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła wnioskodawczyni B. P..

Na uzasadnienie swojego stanowiska podała, że pracowała w gospodarstwie rolnym swoich rodziców, lecz brak dokumentów potwierdzających tę okoliczność przez Urząd Miasta i Gminy K.. Zgodnie z informacją Urzędu Gminy karty gospodarstw były dokumentami zaliczanymi do kategorii archiwizacyjnej B-10, po upływie tego okresu uległy brakowaniu.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

W uzasadnieniu podano w szczególności, że wnioskodawczyni nie spełnia warunku dotyczącego wymaganego okresu uprawniającego do emerytury, a wynoszącego 30 lat. Legitymuje się ona bowiem okresem składkowym i nieskładkowym wynoszącym łącznie 27 lat, 10 miesięcy i 25 dni. Organ rentowy uwzględnił okres pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od 20 stycznia 1972 r. do 30 czerwca 1977 r. Nie przyjęto natomiast okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od 1 lipca 1977 r. do 5 lipca 1982 r. Wnioskodawczyni nie wykazała, że w spornym okresie od 1 lipca 1977 r. do 5 lipca 1982 r. rodzice posiadali status rolnika. Nie można bowiem uznać, że wnioskodawczyni była domownikiem rolnika w spornym okresie, ponieważ ww. nie wykazała, że jej rodzice podlegali ubezpieczeniu społecznemu rolników z tytułu prowadzenia gospodarstwa rolnego. Od 1 lipca 1977 r. istniał już bowiem obowiązek opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników, stąd jeżeli rodzice wnioskodawczyni prowadzili gospodarstwo rolne o określonym areale, to obowiązkowo podlegali ubezpieczeniu społecznemu rolników. W piśmie z dnia 27 sierpnia 2013 r. Urząd Miasta i Gminy w K. poinformował wnioskodawczynię, iż nie odnaleziono dokumentów (karty gospodarstwa i kart ewidencyjnych wymiaru i poboru składek na (...)) na nazwisko P. S. i R. zam. Łopuszka Wielka 71. Ponadto stwierdzono, że część akt uległa brakowaniu po upływie przechowywania. Ponadto według treści świadectwa pracy z dnia 24 czerwca 1982 r. wnioskodawczyni była zatrudniona w Zakładach (...) w G. od 23 czerwca 1978 r. do 15 czerwca 1980 r. jako szwacz-chałupnik. ZUS uwzględnił okresy pracy nakładczej od 1 lipca 1978 r. do 31 sierpnia 1978 r., od 1 października 1978 r. do 30 listopada 1978 r., od 1 marca 1979 r. do 30 kwietnia 1979 r., od 1 lipca 1979 r. do 31 sierpnia 1979 r., od 1 listopada 1979 r. do 30 listopada 1979 r. i od 1 lutego 1980 r. do 28 lutego 1980 r. Organ rentowy nie uwzględnił natomiast okresów zatrudnienia w (...) trwających od 23 czerwca 1978 r. do 30 czerwca 1978 r., od 1 czerwca 1979 r. do 30 czerwca 1979 r., od 1 stycznia 1980 r. do 31 stycznia 1980 r. i od 1 maja 1980 r. do 30 czerwca 1980 r., tj. okresów, co do których brak jest informacji o wysokości osiąganego wynagrodzenia oraz tych okresów, w których wnioskodawczyni nie uzyskała zarobków w wymiarze co najmniej 50% najniższego wynagrodzenia, tj. od 1 września 1978 r. do 30 września 1978 r., od 1 grudnia 1978 r. do 31 grudnia 1978 r., od 1 stycznia 1979 r. do 28 lutego 1979 r., od 1 maja 1979 r. do 31 maja 1979 r., od 1 września 1979 r. do 31 października 1979 r., od 1 grudnia 1979 r. do 31 grudnia 1979 r., od 1 marca 1980 r. do 30 kwietnia 1980 r. Wysokość zarobków osiągniętych w poszczególnych miesiącach ww. zatrudnienia ustalono w oparciu o wykaz zarobków sporządzonych przez Zakład (...) w G.. Niezależnie od tego, że wnioskodawczyni nie udowodniła, że w okresie od 1 lipca 1977 r. do 5 lipca 1982 r. była domownikiem rolnika, to nie sposób przyjąć, że w okresach kiedy wykonywała prace chałupnika (uwzględnionych jako składkowe), pracowała w gospodarstwie rolnym rodziców.

Sąd Okręgowy w Przemyślu – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni B. P., ur. (...), po raz pierwszy w dniu 24 maja 2013 r. złożyła wniosek świadczenie przedemerytalne. Do wniosku dołączyła m.in.: zaświadczenie o zameldowaniu z dnia 18 stycznia 2011 r. wydane przez Urząd Miasta i Gminy w K., z którego wynika, że wnioskodawczyni była zameldowana w okresie od 28 stycznia 1956 r. do 20 stycznia 2000 r. po adresem Ł. (...) zaświadczenie z dnia 13 stycznia 2011 r. wydane przez Starostwo Powiatowe w P., z którego wynika, że P. S. i P. R. zam. Ł. (...),

w okresie od 20 stycznia 1972 r. do 5 lipca 1982 r. byli właścicielami nieruchomości rolnej o powierzchni 1,42ha; oświadczenie wnioskodawczynie w sprawie braku dokumentów wraz z pisemnymi zeznaniami dwóch świadków, z których wynika, że w okresie od 20 stycznia 1972 r. do 5 lipca 1982 r. wnioskodawczynie pracowała w gospodarstwie swoich rodziców S. i R. P. zam. Ł. (...), którzy prowadzili gospodarstwo rolne o powierzchni 1,42ha, wykonywała wszelkie prace polowe oraz związane z obsługą zwierząt, a prace te wykonywała przez 7 dni w tygodniu; świadectwo pracy z dnia 31 października 2012 r. wydane przez (...) C. P. w Ł., z którego wynika, że wnioskodawczynie była zatrudniona w tym zakładzie pracy w pełnym wymiarze czasu pracy od 1 lipca 2009 r. do 31 października 2012 r.

na stanowisku kelnera. Stosunek pracy ustał w wyniku rozwiązania umowy o pracę za wypowiedzeniem ze strony pracodawcy; zaświadczenie z dnia 15 maja 2013 r. wydane przez Powiatowy Urząd Pracy w P., z którego wynika, że wnioskodawczynie jest zarejestrowana w tym Urzędzie od 6 listopada 2012 r. Zasiłek dla bezrobotnych pobierała przez okres 12 miesięcy od 14 listopada 2012 r. w wysokości 120% zasiłku dla bezrobotnych.

W okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła

bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w rozumieniu przepisów o promocji zatrudnienia oraz zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych oraz robót publicznych.

Decyzją z dnia 8 lipca 2013 r. ZUS odmówił wnioskodawczynie prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Kolejno w dniu 15 lipca 2013 r. złożyła pismo o ponowne rozpatrzenie prawa do świadczenia przedemerytalnego. Do wniosku tego dołączyła dodatkowo: pismo z dnia 12 lipca 2013 r. z Urzędu Miasta i Gminy

w K., z którego wynika, że Urząd nie posiada dokumentów potwierdzających objęcie ubezpieczeniem na (...) rodziców wnioskodawczynie zam. Ł. (...)– R. i S. P. zam. Ł. (...)od 1 lipca 1977 r. do 5 lipca 1982 r.; świadectwo pracy z dnia 24 czerwca 1982 r. wydane przez Zakłady (...) w G., z którego wynika, że wnioskodawczynie była zatrudniona w tych zakładach od 23 czerwca 1978 r. do 15 czerwca 1980 r. na stanowisku szwacz-chałupnik; zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach

w uspołecznionym zakładzie pracy z dnia 12 lipca 2013 r. wydane przez (...) Centrum Produkcyjno (...) dr inż. J. P. w T. Zakład (...) w G..

Na podstawie całości zgromadzonej dokumentacji ZUS wydał zaskarżoną decyzję z dnia 6 sierpnia 2013 r.

Organ rentowy przyjął, że wnioskodawczynie na dzień rozwiązania stosunku pracy, tj. 31 października 2012 r. wykazała okres ubezpieczenia

w wymiarze 27 lat, 10 miesięcy i 25 dni.

Ponadto w dniu 3 września 2013 r. do ZUS wpłynęło pismo z dnia 27 sierpnia 2013 r. z Urzędu Miasta i Gminy w K., w którym Urząd informował, iż po sprawdzeniu istniejących w Urzędzie dokumentów, tj. kart gospodarstw oraz kart ewidencyjnych wymiaru i poboru składek na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych (...) nie odnaleziono dokumentów na nazwisko P. S. i R. zam. Ł. (...) Karty gospodarstw były dokumentami zaliczanymi do kategorii archiwizacyjnej B-10. Po upływie okresu przechowywania karty uległy brakowaniu.

Dowód – akta organu rentowego:

- wniosek o świadczenie przedemerytalne z dnia 24.05.2013 r. i 15.07.2013 r.,

- pismo z dnia 12.07.2013 r. i z dnia 27.08.2013 r. z Urzędu Miasta i Gminy w K.,

- świadectwo pracy z dnia 24.06.1982 r. wydane przez Zakłady (...) w G.,

- zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach w uspołecznionym zakładzie pracy z dnia 12.07.2013 r. wydane przez (...) Centrum Produkcyjno (...) dr inż. J. P. w T. Zakład (...) w G.,

- zaświadczenie o zameldowaniu z dnia 18.01.2011 r. wydane przez Urząd Miasta i Gminy w K.,
- zaświadczenie z dnia 13.01.2011 r. wydane przez Starostwo Powiatowe w P.,
- oświadczenie wnioskodawczynie w sprawie braku dokumentów wraz z pisemnymi zeznaniami dwóch świadków,
- świadectwo pracy z dnia 31.10.2012 r. wydane przez (...) C. P. w Ł.,
- zaświadczenie z dnia 15.05.2013 r. wydane przez Powiatowy Urząd Pracy w P.,
- decyzja ZUS z dnia 8.07.2013 r. i zaskarżona decyzja ZUS z dnia 6.08.2013 r.

Ponadto Sąd ustalił, że rodzice wnioskodawczynie B. P., S. i R. posiadali gospodarstwo rolne położone w miejscowości Ł.. Wnioskodawczynie pracowała w tym gospodarstwie od dziecka do 1982 r., do czasu podjęcia pracy w Gminnej Spółdzielni (...) w K..

Ojciec wnioskodawczynie zmarł w 1972 r., a matka w 2003 r. Po śmierci ojca gospodarstwo prowadziła matka wnioskodawczynie S. P., a wnioskodawczynie jej pomagała. Gospodarstwo obejmowało obszar powyżej 3ha. Część nieruchomości rolnej matka przekazała dzieciom, a sobie zostawiła około 2 ha.

Wnioskodawczynie pomagała przy wszystkich pracach, jakie są związane z prowadzeniem takiego gospodarstwa. Pomagała na roli, przy zwierzętach hodowlanych. W polu uprawiało się buraki, ziemniaki, pszenicę. Wówczas kosiło się zboże kosami. Wnioskodawczynie pomagała wiązać, nosić, składać zboże. Chodziła odrabiać prace polowe do innych ludzi. Pracowała przy bydle, karmiła, poila świnie, krowy, konia. W gospodarstwie było 2 krowy, 1 koń. Wnioskodawczynie wykonywała w polu prace przy pomocy konia. Musiała orać, siać. W zimie wykonywała prace związane z obsługą zwierząt.

Praca w Zakładach (...) w G. jako szwacz-chałupnik polegała na szyciu worków do odkurzaczy. W okresach wzmożonej pracy w polu wnioskodawczynie nie zajmowała się szyciem. Wykonywała pracę tę wtedy, kiedy czas na to pozwalał. Była to praca jedynie dorywcza. W niektórych miesiącach w ogóle nic nie zarobiła, w związku z tym, że było dużo pracy w gospodarstwie. Matka opłacała należne składki pobierane przy podatku.

Pole wnioskodawczynie posiada nadal, z tym że około 3 lat temu oddała je w dzierżawę.

Dowód:

- zeznania świadka T. B.,
- przesłuchanie wnioskodawczynie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zgromadzonych w aktach rentowych oraz w ramach toczącego się w sprawie sądowego postępowania dowodowego, których domniemanie prawdziwości wynika z art. 244 i nast. k.p.c., a ponadto ich wiarygodność nie została obalona przez żadną ze stron.

Sąd uznał za wiarygodne również zeznania świadka T. B. oraz wnioskodawczynie B. P., jako spójne, logiczne, wzajemnie się uzupełniające. Należy zaznaczyć, iż fakty, na które zeznawał świadek i wnioskodawczynie są znacznie oddalone w czasie.

W ocenie Sądu w swoich zeznaniach świadek wskazywał jedynie na okoliczności, o których pamiętał, pomimo znacznego upływu czasu, a jego zeznania znalazły potwierdzenie w zeznaniach wnioskodawczynie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczynie B. P. należy uznać za uzasadnione.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2013 r. Nr 170) prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która: do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.), zwanej dalej "ustawą o promocji zatrudnienia", w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych za okres uprawniający do emerytury, o którym mowa

w ust. 1, uważa się okres ustalony zgodnie z przepisami art. 5-9, art. 10 ust. 1 oraz art. 11 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach

z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227, z późn. zm.), zwanej dalej "ustawą o emeryturach i rentach z FUS".

W myśl art. 2 ust. 3 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1

po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych,

o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;

2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła

bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy

o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;

3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Wydając zaskarżoną decyzję organ rentowy przyjął,

iż wnioskodawczynie nie udowodniła co najmniej 30 lat pracy, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych,

lecz jedynie 27 lat, 10 miesięcy i 25 dni.

Wnioskodawczynie w toku postępowania domagała się doliczenia

do stażu ubezpieczeniowego okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od 1 lipca 1977 r. do 5 lipca 1982 r.

Możliwość uwzględnienia pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia przewiduje przepis art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227). Stanowi on,

że przy ustalaniu prawa do emerytury oraz przy obliczaniu jej wysokości uwzględnia się również, traktując jako okresy składkowe, przypadające przed dniem 1 stycznia 1983 r. okresy pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia, jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe ustalone na zasadach określonych w art. 5-7, są krótsze od okresu wymaganego do przyznania emerytury, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia tego okresu.

W judykaturze wykształcił się pogląd, iż o uwzględnieniu przy ustalaniu prawa do świadczeń emerytalno-rentowych okresów pracy w gospodarstwie rolnym sprzed objęcia rolników obowiązkiem opłacania składki na rolnicze ubezpieczenie społeczne domowników (tj. przed dniem 1 stycznia 1983 r.) przesądza wystąpienie dwóch okoliczności:

1) wykonywanie czynności rolniczych powinno odbywać się zgodnie z warunkami określonymi w definicji legalnej "domownika" z art. 6 pkt 2 ustawy o u.s.r. zgodnie, z którym ilekroć w ustawie jest mowa o: domowniku - rozumie się osobę bliską rolnikowi, która: ukończyła 16 lat, pozostaje z rolnikiem we wspólnym gospodarstwie domowym lub zamieszkuje na terenie jego gospodarstwa rolnego albo w bliskim sąsiedztwie, stale pracuje w tym gospodarstwie rolnym i nie jest związana z rolnikiem stosunkiem pracy;

2) czynności te muszą być wykonywane w wymiarze nie niższym niż połowa ustawowego czasu pracy, tj. minimum 4 godziny dziennie (por. wyroki SN, m.in. z dnia 10 maja 2000 r., II UKN 535/99 (OSNAPiUS 2001, nr 21, poz. 650); z dnia 12 maja 2000 r., II UKN 538/99 (OSNAPiUS 2001, nr 21, poz. 651); z dnia 27 czerwca 2000 r., II UKN 612/99 (OSNAPiUS 2002, nr 1, poz. 21, notka); z dnia 3 lipca 2001 r., II UKN 466/00 (OSNPUSiSP 2003, nr 7, poz. 186).

Wnioski wypływające z powołanego wyżej orzecznictwa pozwalają na uwzględnienie okresu pracy w gospodarstwie rolnym także wówczas, gdy praca ta faktycznie nie była codziennie wykonywana, lecz wnioskodawca gotów był tę pracę codziennie wykonywać w wymiarze co najmniej 4 godzin dziennie, tj. był dyspozycyjny w tym zakresie. W praktyce oznacza to konieczność zamieszkiwania wnioskodawcy co najmniej w pobliżu gospodarstwa rolnego (Kamil Antonów /red/, Bartosz Suchacki, Komentarz do art. 10 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, 2009.09.30).

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, pozwala uznać, iż wnioskodawczyni w spornym okresie pracowała w gospodarstwie rolnym, w rozmiarze podlegającym zaliczeniu. Należy zwrócić uwagę, iż ojciec wnioskodawczyni zmarł w 1972 r. Po śmierci ojca gospodarstwo prowadziła matka wnioskodawczyni S. P., a wnioskodawczyni jej pomagała. Wnioskodawczyni pomagała przy wszystkich pracach, jakie są związane z prowadzeniem takiego gospodarstwa. Pomagała na roli, przy zwierzętach hodowlanych. W polu uprawiało się buraki, ziemniaki, pszenicę. Wówczas kosilo się zboże kosami. Wnioskodawczyni pomagała wiązać, nosić, składać zboże. Pracowała przy bydle, karmiła, poila świnie, krowy, konia. W gospodarstwie było 2 krowy, 1 koń. Wnioskodawczyni wykonywała w polu prace przy pomocy konia. Musiała orać, siać. W zimie wykonywała prace związane z obsługą zwierząt.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd przyjął, że przy zaliczeniu spornego okresu pracy wnioskodawczyni w gospodarstwie rolnym rodziców, spełniła ona wszystkie przesłanki niezbędne do uzyskania prawa do świadczenia przedemerytalnego. Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe wykazało bowiem, że udowodniła ona okres uprawniający do świadczenia przedemerytalnego wynoszący co najmniej 30 lat.

W myśl art. 7 ust. 1 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych prawo do świadczenia przedemerytalnego ustala się na wniosek osoby zainteresowanej, od następnego dnia po dniu złożenia wniosku wraz z dokumentami, o których mowa w ust. 3.

Do wniosku dołącza się dowody uzasadniające prawo do świadczenia przedemerytalnego, w tym decyzję o utracie prawa do zasiłku

dla bezrobotnych lub informację o upływie 6 miesięcy pobierania zasiłku

dla bezrobotnych, o którym mowa w art. 2 ust. 3, a także dowody wymagane do ustalenia prawa do emerytury oraz jej wysokości, określone przepisami ustawy o emeryturach i rentach z FUS (ust. 3 art. 7).

Według art. 133 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS, w razie ponownego ustalenia przez organ rentowy prawa do świadczeń lub ich wysokości, przyznane lub podwyższone świadczenia wypłaca się, poczynając od miesiąca, w którym powstało prawo do tych świadczeń lub do ich podwyższenia, jednak nie wcześniej niż za okres 3 lat poprzedzających bezpośrednio miesiąc, o którym mowa w pkt 1, jeżeli odmowa lub przyznanie niższych świadczeń były następstwem błędu organu rentowego lub odwoławczego (pkt 2).

Wnioskodawczyni prawidłowo wypełniony wniosek o świadczenie złożyła w dniu 24 maja 2013r. należało więc przyznać prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 25 maja 2013r.

Zgodnie bowiem z wyrokiem Sądu Najwyższego II UK 130/12 z dnia 4 grudnia 2012r. Błąd organu rentowego rozumiany jest w judykaturze szeroko, zgodnie z tzw. obiektywną błędnością decyzji (uchwała siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 12 stycznia 1995 r., II UZP 28/94, OSNP 1995 nr 19, poz. 242) i obejmuje sytuacje, w których organ rentowy miał podstawy do przyznania świadczenia, lecz z przyczyn leżących po jego stronie tego nie uczynił. Za takie przyczyny należy uznać wszelkie zaniedbania organu, każdą obiektywną wadliwość decyzji, niezależnie od tego czy jest ona skutkiem zaniedbania, pomyłki, celowego działania organu rentowego, czy też rezultatem niewłaściwych działań pracodawców albo wadliwej techniki legislacyjnej i w konsekwencji niejednoznaczności stanowionych przepisów.

Za błąd organu rentowego (w rozumieniu art. 133 ust. 1 pkt 2 ustawy), w rozpatrywanej sprawie, należy uznać odmowę przyznania wnioskodawczyni prawa do dochodzonego świadczenia (niezaskarżoną decyzją z dnia 08 lipca 2013 r.), z powodu nieudowodnienia 30 letniego stażu ubezpieczeniowego wobec niezaliczenia spornego okresu pracy w rolnictwie, w sytuacji gdy swoją pracę w gospodarstwie rolnym w spornym okresie wnioskodawczyni udowodniła już na etapie postępowania przed organem rentowym.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.

oraz w oparciu o powołane wyżej przepisy prawa orzeczono, jak w sentencji wyroku.